

Nr 323.

Af herr **Kobb**, i anledning af Kungl. Maj:ts i propositionen nr 48 upptagna förslag till lag om bankrörelse.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 48 med förslag till lag om bankrörelse m. m. innehöll lagförslaget i den affattning, hvori detsamma underställdes lagrådets yttrande, i § 48 följande föreskrift: Kassareserv, som bankaktiebolag med hänsyn till beskaffenheten af sina förbindelser är skyldigt att redovisa, skall till en femtedel utgöras af svenska statens obligationer, beräknade efter senast noterade kurs.

Denna bestämmelse ansåg sig lagrådet icke kunna tillstyrka, då det icke lärer kunna påstås, att detta slag af värdepapper skulle ur realisationssynpunkt äga företräde framför alla andra — tvärtom kunna förhållanden tänkas, under hvilka vissa utländska valutor lättare låta sig utan större förlust omedelbart förvandlas — och då det vore mindre lämpligt att genom lagstiftning påtvinga bankerna ett särskildt slag af obligationer och därmed till en viss grad hindra dem från att efter sig yppande konjunkturer omsätta sin obligationsportfölj. Därest det anses nödigt, fortsätter lagrådet, att kassareserven till någon del skall bestå af ett eller annat angifvet slag af värdepapper, torde i hvarje händelse någon valfrihet böra lämnas bankerna, och hemställas för sådant fall, att med svenska statens obligationer må likställas obligationer, utgifna af allmänna hypoteksbanken eller konungariket Sveriges hypotekskassa samt utländska, lätt säljbara statspapper.

Denna lagrådets anvisning lämnades vid den slutliga redigeringen af lagförslaget utan afseende. Vid föredragningen i statsrådet yttrade finansministern: »Den ifrågasatta föreskriften, hvarigenom en ökad marknad inom landet skulle beredas för våra statsobligationer, på samma gång ett såsom kassareserv synnerligen lämpligt papper obligatoriskt infördes

i bankernas portfölj, kan visserligen efter min mening icke betecknas såsom obillig. Men då föreskriften icke kan anses vara ur bankteknisk synpunkt erforderlig och det isynnerhet för de mindre bankerna kunde finnas betungande att hålla denna jämförelsevis dyrbara kassareserv, har föreskriften blifvit utesluten.»

Att endast af det skäl, att hållandet af en jämförelsevis dyrbar kassareserv vore särskildt för de mindre bankerna betungande, helt och hållet släppa tanken på den viktiga frågan angående beredandet inom landet af ökad marknad för statens obligationer genom dessas obligatoriska införande i bankernas portföljer, vore att drifva hänsynsfullheten för bankerna allt för långt. Huruvida den af Kungl. Maj:t ursprungligen afsedda andelen, en femtedel, hvarmed statens obligationer skulle ingå i kassareserven, är den lämpligaste, därom kunna meningarna vara delade. Måhända är denna andel att anse såsom väl hög. Genom densammas minskning skulle bestämmelsens tillämpning göras mindre betungande för bankerna på samma gång plats kunde, inom den ifrågasatta femtedelen af kassareserven, beredas för den af lagrådet påkallade valfriheten.

För befrämjandet af det ändamål bestämmelsen angående kassareserv är afsedd att tjäna samt för beredandet inom landet af ökad marknad för statens obligationer tillåter jag mig med stöd af det anförda hemställa,

att till §§ 49 och 165 i Kungl. Maj:ts förslag till lag om bankrörelse måtte fogas så lydande tillägg:

till § 49:

Kassareserv, som bankaktiebolag med hänsyn till beskaffenheten af sina förbindelser är skyldigt att redovisa, skall till en femtedel utgöras af svenska statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks eller konungariket Sveriges stadshypotekskassas obligationer eller af utländska lätt säljbara statspapper; dock skall minst en tjugondel af kassareserven utgöras af svenska statens obligationer.

till § 165:

Kassareserv, som solidariskt bankbolag med hänsyn till beskaffenheten af sina förbindelser är skyldigt

att redovisa, skall till en femtedel utgöras af svenska statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks eller konungariket Sveriges stadshypotekskassas obligationer eller af utländska lätt säljbara statspapper; dock skall minst en tjugondel af kassareserven utgöras af svenska statens obligationer.

Stockholm den 28 februari 1911.

Gustaf Kobb.
